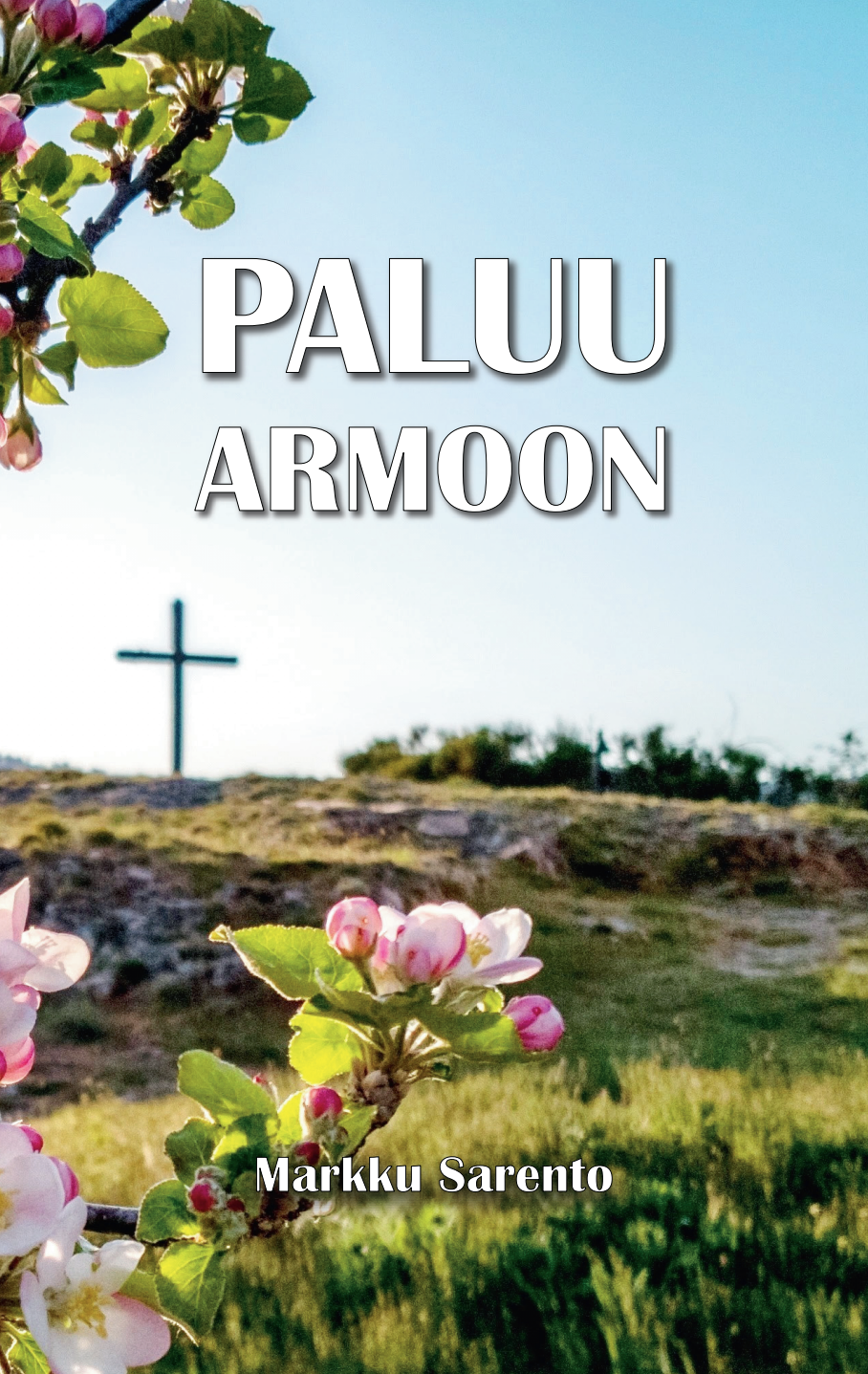

PALUU ARMOON

Markku Sarento

PALUU ARMOON

Markku Sarento

PALUU ARMOON

© 2025 Markku Sarento

www.markku-johanna.com

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN 978-952-80-9486-9

Sisällys

Alkusanat	8
1. Evankeliumia vuohille	13
2. Uusi yllätys	28
3. Augustinuksen erehdys	31
4. Teologia poissa raiteiltaan	40
5. Salattu aarre	45
6. Liikkumaton kallio	49
7. Rakkauden valinta	53
8. Kaksi apostolia	56
9. Uusi liitto	61
10. Pelastava suhde	67
11. Viimeinen tuomio	71
12. Ikimuistoinen ilta	80

Toinen osa: HISTORIALLINEN SOVITUS

13. Sana rististä	93
14. Toisenlainen evankeliumi	96
15. Parasta ennen	100
16. Sovitus antoi anteeksi	105

17. Maailman suurin valhe	107
18. Historiallinen sovitus	110
19. Mutta nyt	113
20. Kaksivaiheinen evankeliumi	116
21. Pankkiasiaa	118
22. Miksi herätys viipyy?	121
23. Sykarin kaivolla	126
24. Oikealle perustalle	127
25. Kuinka puhua synnistä	132
26. Kolme hyvää syytä luopua synnistä	135
27. Raamatun alkukieli	139
28. Agricolan sanahirviö	143
29. Tee parannus, mutta tee se oikein	145
30. Lain alta	148
31. Anteeksi	150
32. Koetelkaa itseänne	153
33. Suhteellista	155
34. Jeesuksen rukousopetusta	157
35. Keskenenäisinä	159
36. Yksipuolinen anteeksianto	162
37. Anteeksianto vai vapauttaminen?	164
38. Isä meidän	167
39. Salainen resepti	170
40. Mielikuvaristi	172

41. Kun ruokkiva käsi lyö	175
42. Mikä ihmeen paradigma?	179
43. Ne bis in idem	181
44. Avainten valta	183
45. Kaksi kylvöä	187
46. Laitetaanko samaan pakettiin?	191
47. Sanoma Jeesuksesta	193
Epilogi	197

Alkusanat

Kyllä se totta on. Yksi ainoa saarna voi todellakin muuttaa ihmisen koko elämän. Juuri niin minulle kävi pitkäperjantaina vuonna 2015. Ja minä olin itse saarnaamassa.

Jumala antoi minulle aivan odottamatta uuden näkökulman Jeesuksen sovitustyöhön, siihen kristinuskon perimmäiseen totuuteen, jota olin kristittynä tunnustanut ja opettanutkin jo kolmisenkymmentä vuotta. Aivan kuin silmäni olisivat auenneet ensimmäistä kertaa vuosikymmeniin.

Onko sitten ylipäättään mahdollista olla kristitty ja silti samalla olla näkemättä evankeliumia? Lue tämä kirja ja päätele itse.

PALUU ARMOON on Armokirjojen (BoD 2023) uudistettu painos. Siinä on samoissa kansissa pieni sovitusta käsitellyt kirjani *Paluu armoon* ja valikoima myöhemmin syntyneitä itsenäisiä

opetuskirjoituksia, joissa samaa teemaa lähes-
tytään (ja toistetaan) hiukan eri näkökulmista.
Osa näistä kirjoituksista on julkaistu aiemmin
nimellä *Historiallinen sovitus*.

Sovituksen historiallisuudella tarkoitan syntien
anteeksiannon ymmärtämistä historiallisena
tapahtumana samalla tavoin kuin Jeesuksen
ristinkuolemankin. Lähtökohtana siis on, että
synnit todella sovitettiin ja annettiin anteeksi
silloin, kun Jeesus antoi itsensä Golgatalla syn-
tiuhrina koko maailman puolesta.

Kirjassa asetetaan vastakkain historiallinen
sovitus ja nykyisin vallalla oleva, 400-luvulla
muotoiltu ei-historiallinen tulkinta, joka irrot-
taa syntien anteeksiannon Jeesuksen ristin-
työstä ja siirtää sen nykyhetkeen Pyhän Hengen
tehtäväksi.

Samalla sanoudutaan irti myös taustaoletuk-
sesta, joka Uuden testamentin opetuksen vas-
taisesti liittää yhteen syntien anteeksisaamisen
ja pelastumisen.

Olen kirjoittanut tämän kirjan vakuuttuneena
siitä totuudesta, jonka koen Jumalan minulle
näyttäneen, mutta samalla kuitenkin syvästi

tietoisena meidän ihmisten ymmärryksen rajallisuudesta. Jokaisen lukemamme tai kuulemamme opetuksen kohdalla meidän tulisikin pyytää Jumalaa itse vahvistamaan ne asiat, jotka ovat hänestä, sillä vain hänen viisauteensa me voimme luottaa.

Rukoukseni on, että nämä kirjoitukset saisivat omalta osaltaan kirkastaa evankeliumin sanomaa sekä syntien täydellisestä sovituksesta Golgatalla, että pelastuksesta suhteen kautta Jeesukseen Kristukseen.

Haluan myös kiittää vaimoani Johannaan hänen korvaamattomasta panoksestaan ja avustaan tällä löytöretkellä.

Helmikuussa 2025

Markku Sarento

*Minä ylistän sinua, Isä,
taivaan ja maan Herra,
siitä että olet salannut tämän
viisailta ja oppineilta mutta
ilmoittanut sen lapsenmielisille.*

Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.

Luuk 10:21

Evankeliumia vuohille

Ei niin, ettenkö olisi tiennyt mitä sanoa. Eihän saarnan valmisteleminen pitkäperjantaita varten voinut olla kovinkaan vaikeaa. Kaikki tuon pyhäpäivän raamatuntekstit käsittelivät Jeesuksen ristiinnaulitsemista. Aihe olisi tietysti hyvinkin tuttu jokaiselle seurakuntalaiselle. Olihan Jeesuksen sovitustyö Golgatalla sentään kristinuskon kulmakivi, eikö vain?

Mutta silti, en voinut sille mitään. Rukoukseni oli jälleen se sama, joka minulla oli ollut kaikkina vuosina pappisurani aikana.

"Isä, anna minulle sanat ja ajatukset sinun sydämeltäsi..."

Ääneen lausuttuna tuo rukous olisi luultavasti kuulostanut paljon hengellisemmältä kuin mitä se oikeasti olikaan. Totuus nimittäin oli, että tuo yksinkertainen pyyntö nousi usein minun omasta epävarmuudestani. Vaikka olin

opiskellut monta vuotta teologisessa tiedekunnassa tullakseni papiksi, ei minulla ollut koskaan ollut pienintäkään halua pitää puheita yleisön edessä. Opiskeluaikoinakin, milloin vain paikalla oli ollut enemmän kuin pari kolme muuta ihmistä, olin ollut mieluiten hiljaa.

Tällaisella luonteenlaadulla kuin minulla on ei olisi ollut kovinkaan järkevää unelmoida kokaikaisesta hengellisestä työstä. Mutta minä en vain päässyt siitä irti. Se oli minulle enemmän kuin vain haave. Se oli kutsumukseni.

Mutta ihmisjoukon edessä seisominen ja saarnan kanssa ponnisteleminen ei todellakaan ollut unelmani. Ei, ajatus siitä oli pikemminkin painajainen.

En voi ikinä unohtaa niitä ensimmäisiä viikkojani pappisvihkimykseni jälkeen. Niin kuin olin etukäteen ounastellutkin, saarnaamisesta muodostui suurin haasteeni. Mutta koska olin niin varma siitä, etten kykenisi suoriutumaan puheiden pitämisestä omin voimin, päätin etten edes yrittäisi – en omalla voimallani tai viisaudellani.

"Anna minulle sanat ja ajatukset sinulta..."
Tämä oli aito rukoukseni joka kerta kun nousin

saarnaamaan. Ja Jumala todella vastasi tähän yksinkertaiseen pyyntöön. Itse asiassa, Pyhän Hengen ohjauksen seuraaminen oli hämmästyttävän helppoa. Nimittäin aluksi. Sitten myöhemmin, kun minulle alkoi kertyä jo rutiinia saarnaamiseen, kaikki alkoi muuttua vaikeammaksi. Mitä enemmän luulin osaavani, sitä kovemmin yritin – ja sitä enemmän aloin jännittää. Ja kaiken tuon yrittämisen keskellä unohdin joskus hengittää kunnolla.

Voin vakuuttaa, että ilmapiirissä tapahtuu selkeä muutos, kun pastori ottaa ja pyörtyy jumalanpalveluksessa. Tai hautajaisissa.

Nuo alkuajat opettivat minua kuitenkin keskittymään olennaiseen. Yritin edelleen kuunnella Pyhää Henkeä, ja vähitellen muistin myös hengittää. Ainut toiveeni oli saada julistaa Jumalan sanoja. Muistan silti vieläkin sen valtavan Raamatun toisessa seurakunnassani Kanadassa. Siellä se kirkon alttarilla tuijotti minua aina kun minun oli määrä saarnata, ja aina avattuna Jesajan kirjan 55. luvun kohdalta:

"Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Sillä niin korkealla kuin taivas

kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatustenne yläpuolella."

Kuinka voisin ikinä olla varma siitä, etten ollut nojautumassa vain omaan ymmärrykseeni? Mutta vaikka minua kuinka vaivasikin se, että nuo jakeet haastoivat minua kerta toisensa jälkeen, en vain kyennyt kääntämään sivua.

Nyt, kaksikymmentäviisi vuotta ja useita papinpaikkoja myöhemmin, en vieläkään saanut noita jakeita mielestäni. Valmistautuessani tähän pitkäperjantain jumalanpalvelukseen saatoin vain rukoilla, että Jumala jälleen puhuisi minulle, ja minun kauttani myös muille.

Pitkäperjantain aamu valkeni luvaten aurinkoista päivää. Kirkkovuoden tekstit eivät olleet tarjonneet sille päivälle sen suurempia yllätyksiä, mutta päätin lukea ne vielä kerran läpi.

Silmiini osui Heprealaiskirjeen 10. luku ja sen jakeet 12-14. Siinä viitattiin Jeesukseen:

"Kristus sitä vastoin on uhrannut yhden ainoan syntiuhrin ja asettunut pysyvästi istuimelleen Jumalan oikealle puolelle. Hän odottaa

PALUU ARMOON on mahdollisesti ensimmäinen kirja maailmassa, joka osoittaa, miten alkuperäinen sanoma Jeesuksen sovitustyöstä putosi huomaamatta pois teologisesta opetuksesta jo 400-luvulla – ja kuinka tuon opinmuutoksen vaikutukset ulottuvat nykyisin kaikkiin kirkkokuntiin.

Kirjan loppuosa koostuu aiheeseen liittyvistä lyhyistä opetuskirjoituksista, joiden teemat ravistelevat syvälle juurtuneita vääriä ajatusmalleja ja haastavat lukijaa Raamatun mukaisen evankeliumin lähteille.

Tämän kirjan sanoma voi muuttaa elämäsi.

Markku Sarento on teologi ja raamatunopettaja, joka on toiminut sekä luterilaisena pappina että vapaiden suuntien työntekijänä.

Markku vierailee vaimonsa Johannan kanssa seurakunnissa opettamassa sovituksesta, uskosta ja luottamuksesta Jumalaan. Kotisivut: www.markku-johanna.com

9 789528 094869

ISBN 978-952-80-9486-9